

The evolution of Rosh Hashana through time
Shai Finkelstein
Rav Kehila Nitzanim

יחזקאל פרק מ,א
בְּעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה לְגָלוּתֵנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּאַרְבַּע עָשָׂרָה שָׁנָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִכְתָּה
הָעִיר בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הִיָּתָה עָלַי יַד־יְהוָה וַיָּבֵא אֹתִי שָׁמָּה:
In the twenty-fifth year of our exile, the fourteenth year after the city had fallen, at the
beginning of the year, the tenth day of the month—on that very day—the hand of the
.LORD came upon me, and He brought me there

ויקרא פרק כג' פסוק כג':

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה
מִקְרָא־קֹדֶשׁ:

*Speak to the Israelite people thus: In the seventh month, on the first day of the month,
.you shall observe complete rest, a sacred occasion commemorated with loud blasts*

במדבר פרק כט' פסוק א':

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה
יִהְיֶה לָכֶם:

In the seventh month, on the first day of the month, you shall observe a sacred
occasion: you shall not work at your occupations. You shall observe it as a day when
.the horn is sounded

ראש השנה בספרי הנביאים והכתובים

נחמיה פרק ח א-יב

וַיֹּאסְפוּ כָּל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־הַרְחֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעִזְרָא הַסֵּפֶר לְהַבְיֵא
אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל:

the entire people assembled as one man in the square before the Water Gate, and they asked Ezra the scribe to bring the scroll of the Teaching of Moses with which the LORD .had charged Israel

2

וַיָּבִיֵא עֶזְרָא הֵכֵהוּ אֶת־הַתּוֹרָה לְפָנָי הַקֶּהֶל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכָל מִבֵּין לִשְׁמֹעַ בַּיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:

On the first day of the seventh month, Ezra the priest brought the Teaching before the .congregation, men and women and all who could listen with understanding

3

וַיִּקְרָא־בּוֹ לְפָנָי הָרְחוֹב אֲשֶׁר ׀ לְפָנָי שַׁעַר־הַמַּיִם מִן־הָאוֹר וְעַד־מַחְצִית הַיּוֹם נֶגֶד הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַמְּבִינִים וְאֲזַנֵּי כָּל־הָעָם אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה:

He read from it, facing the square before the Water Gate, from the first light until midday, to the men and the women and those who could understand; the ears of all .the people were given to the scroll of the Teaching

4

וַיַּעֲמֵד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל־מַגְדֵּל־עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר וַיַּעֲמֵד אֶצְלוֹ מִתְתִּיָּה וְשָׁמַע וְעֵנָיָה וְאוּרִיָּה וְחֶלְקִיָּה וּמַעֲשִׂיָּה עַל־יְמִינּוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ פְּדִיָּה וּמִישָׁאֵל וּמִלְכִּיָּה וְחִשָּׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם: (פ)
Ezra the scribe stood upon a wooden tower made for the purpose, and beside him stood Mattithiah, Shema, Anaijah, Uriah, Hilkiyah, and Maaseiah at his right, and at his .left Pedaiah, Mishael, Malchijah, Hashum, Hashbaddanah, Zechariah, Meshullam

5

וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְעֵינֵי כָּל־הָעָם כִּי־מַעַל כָּל־הָעָם הָיָה וַכִּפְתָּחוּ עָמְדוּ כָּל־הָעָם:
Ezra opened the scroll in the sight of all the people, for he was above all the people; as .he opened it, all the people stood up

6

וַיְבָרֶךְ עֲזָרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָּל־הָעָם אָמֵן וְ אָמֵן בְּמַעַל יְדֵיהֶם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה אַפָּיִם אָרְצָה:

Ezra blessed the LORD, the great God, and all the people answered, "Amen, Amen," with hands upraised. Then they bowed their heads and prostrated themselves before the LORD with their faces to the ground.

7

וַיֹּשְׁעוּ וּבְנֵי וְשֵׁרְבִיָּה וַיְמִיּוּ עֲקֹב שַׁבְּתַי וְ הוֹדִיָּה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עֲזַרְיָה יִזְבֵּד חֲנָן פְּלֹאִיָה וְהַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת־הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל־עַמְדָם:

Jeshua, Bani, Sherebiah, Jamin, Akkub, Shabbethai, Hodiah, Maaseiah, Kelita, Azariah, Jozabad, Hanan, Pelaiah, and the Levites explained the Teaching to the people, while the people stood in their places.

8

וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בַּתּוֹרַת הָאֱלֹהִים מִפְּרֹשׂ וְשׁוֹם שְׂכָל וַיְבִינּוּ בַמִּקְרָא: (ס)

They read from the scroll of the Teaching of God, translating it and giving the sense; so they understood the reading.

9

וַיֹּאמֶר נְחֻמְיָה הוּא הַתְּרַשְׁטָא וְעֲזָרָא הַכֹּהֵן וְ הַסֹּפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְּבִינִים אֶת־הָעָם לְכָל־הָעָם הַיּוֹם קָדֹשׁ הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַל־תִּתְאָבְלוּ וְאַל־תִּבְכּוּ כִּי בּוֹכִים כָּל־הָעָם כְּשָׁמְעוּ אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה:

Nehemiah the Tirshatha, Ezra the priest and scribe, and the Levites who were explaining to the people said to all the people, "This day is holy to the LORD your God: you must not mourn or weep," for all the people were weeping as they listened to the words of the Teaching.

10

וַיֹּאמֶר לָהֶם לִכְוֹ אֲכַלוּ מִשְׂמָנִים וּשְׂתוּ מִמִּתְקִים וּשְׁלַחוּ מִנּוֹת לְאִין נִכּוֹן לוֹ כִּי־קָדוֹשׁ הַיּוֹם לְאֲדָנֵינוּ וְאַל־תַּעֲצְבוּ כִּי־חֲדוֹת יְהוָה הִיא מִעַזְכֶּם:

He further said to them, "Go, eat choice foods and drink sweet drinks and send portions to whoever has nothing prepared, for the day is holy to our Lord. Do not be sad, for your rejoicing in the LORD is the source of your strength

11

וְהַלְוִיִּם מַחְשִׁים לְכָל־הָעָם לֵאמֹר הַיּוֹם קֹדֶשׁ וְאַל־תַּעֲצְבוּ:

The Levites were quieting the people, saying, "Hush, for the day is holy; do not be sad."

12

וַיֵּלְכוּ כָל־הָעָם לֵאכֹל וּלְשִׂתוֹת וּלְשַׁלַּח מְנוֹת וּלְעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְדוֹלָה כִּי הִבִּינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם: (ט)

Then all the people went to eat and drink and send portions and make great merriment, for they understood the things they were told

דברים פל"א

וַיִּצַו מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֶּץ | שִׁבְעַ שָׁנִים בְּמַעַד שָׁנַת הַשְּׂמִטָּה בַּחַג הַסֻּכּוֹת:

And Moses instructed them as follows: Every seventh year, the year set for remission, at the Feast of Booths

11

בְּבוֹא כָל־יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם:

when all Israel comes to appear before the LORD your God in the place that He will choose, you shall read this Teaching aloud in the presence of all Israel

12

הִקְהַל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

Gather the people—men, women, children, and the strangers in your communities—
that they may hear and so learn to revere the LORD your God and to observe faithfully
.every word of this Teaching

13

וּבְנִיֵּיהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אִתְּם חַיִּים
עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אִתְּם עֲבָרִים אֶת־הִירְדּוֹ שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

תפקיד התקיעה והתרועה:

עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוֹצְרוֹת כְּסָף מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הָעֵדָה וּלְמִסָּע אֶת־הַמַּחֲנֹת:
Have two silver trumpets made; make them of hammered work. They shall serve you to
.summon the community and to set the divisions in motion

3

וְתִקְעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ אֵלֵיךְ כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
When both are blown in long blasts, the whole community shall assemble before you at
;the entrance of the Tent of Meeting

4

וְאִם־בְּאַחַת יִתְקַעוּ וְנוֹעְדוּ אֵלֵיךְ הַנְּשִׂאִים רֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל:
and if only one is blown, the chieftains, heads of Israel's contingents, shall assemble
.before you

5

וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת הַחֲנִיִּים קִדְמָה:
But when you sound short blasts, the divisions encamped on the east shall move
;forward

6

ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החגים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם:
and when you sound short blasts a second time, those encamped on the south shall
,move forward. Thus short blasts shall be blown for setting them in motion

7

ובהקהיל את־הקהל תתקעו ולא תריעו:
.while to convoke the congregation you shall blow long blasts, not short ones

8

ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדורת־יכם:
The trumpets shall be blown by Aaron's sons, the priests; they shall be for you an
.institution for all time throughout the ages

9

וכי־תבאו מלחמה בארצכם על־הצר הצר אתכם והרעתם בחצצרות ונזכרתם לפני יהוה
אלהיכם ונושעתם מאיביכם:
When you are at war in your land against an aggressor who attacks you, you shall
sound short blasts on the trumpets, that you may be remembered before the LORD
.your God and be delivered from your enemies

10

וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרות על עלתיכם ועל זבחי
שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: (פ)
And on your joyous occasions—your fixed festivals and new moon days—you shall
sound the trumpets over your burnt offerings and your sacrifices of well- being. They
shall be a reminder of you before your God: I, the LORD, ...

ויקרא פ"כה ט-י

וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע
וארבעים שנה:

You shall count off seven weeks of years—seven times seven years—so that the period
.of seven weeks of years gives you a total of forty-nine years

9

והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם:

Then you shall sound the horn loud; in the seventh month, on the tenth day of the
month—the Day of Atonement—you shall have the horn sounded throughout your land

10

וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יוכל הוא תהיה לכם ושבתם

איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו:

and you shall hallow the fiftieth year. You shall proclaim release throughout the land for
all its inhabitants. It shall be a jubilee for you: each of you shall return to his holding and
.each of you shall return to his family

פרשנות התורה שבע"פ למשמעותו של ר"ה

שלב א- שופר כהמלכה (ע"פ ספר ויקרא)

משניות ראש השנה פ"ג

ג. שופר של ראש השנה של יעל פשוט ופיו מצופה זהב

ושתי חצוצרות מן הצדדין

שופר מאריך וחצוצרות מקצרות

שמצות היום בשופר:

ד. בתעניות בשל זכרים כפופין ופיהן מצופה כסף

ושתי חצוצרות באמצע

שופר מקצר וחצוצרות מאריכות

שמצות היום בחצוצרות:

ה. שוה היובל לראש השנה לתקיעה ולברכות

רבי יהודה אומר בראש השנה תוקעין בשל זכרים וביובלות בשל יעלים:

ספרא (אמור פרשה יא),

(ו) ומניין שהוא בשופר תלמוד לומר והעברת שופר תרועה בחודש השביעי בעשור לחודש ביום הכיפורים שאין תלמוד לומר בחודש השביעי, ומה תלמוד לומר בחודש השביעי הרי תרועת שביעית כזו, מה זו בשופר אף תרועת ראש השנה בשופר. (ז) ומניין שהיא פשוטה לפניה תלמוד לומר והעברת שופר תרועה, ומנין שהיא פשוטה לאחריה תלמוד לומר תעבירו שופר, אין לי אלא ביובל בראש השנה מניין תלמוד לומר והעברת שופר תרועה בחודש השביעי בעשור לחודש ביום הכיפורים שאין ת"ל בחודש השביעי, ומה ת"ל בחודש השביעי הרי תרועה [כל חדש שביעי] כזו, מה זו פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה אף תרועת ראש השנה פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה. (ח) ומניין ליתן את האמור ביובל בראש השנה, ואת האמור בראש השנה ביובל, תלמוד לומר בחודש השביעי בחודש השביעי לגזירה שוה. (ט) מנין שלש של שלש שלש תלמוד לומר והעברת שופר תרועה זכרון תרועה מקרא קודש, יום תרועה יהיה לכם מלמד שהם שלש שלש שלש. (י) כיצד סדר תקיעות תוקע ומריע ותוקע, תוקע ומריע ותוקע שלש תקיעות שהם תשע שיעור תקיעה כדי תרועה ושיעור תרועה שלשה שברים, שיעור שופר כדי שיהא תוקע.

שלב ב-ר"ה כיום דין (מאה 2- לספירה)

תוספתא ראש השנה א, יג. (מהד' ליברמן):

הכל נידונין בראש השנה וגזר דינו נחתם ביום הכפורים דברי ר' מאיר

ר' יהודה אומ' הכל נידונין בראש השנה וגזר דינו של כל אחד ואחד נחתם בזמנו:
בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בחג על המים וגזר דינו של אדם נחתם
ביום הכפורים

ר' יוסה אומ' אדם נידון בכל יום שנאמ' ותפקדנו לבקרים

ירושלמי, ראש השנה פ"א ה"ג, נז ע"א:

אית תניי תני כולהם נידונין בראש השנה וגזר דינו של כל אחד ואחד מתחתם
בראש השנה
אית תניי תני כולהם נידונין בראש השנה וגזר דינו של כל אחד ואחד מתחתם ביום
הכיפורים

אית תניי תני כולהם נידונין בראש השנה וגזר דינו של כל אחד ואחד מתחתם
בזמנו אית

בבבלי ראש השנה טז ע"א מופיעות חמש שיטות:

דתניא: הכל נידונים בראש השנה, וגזר דין שלהם נחתם ביום הכפורים, דברי רבי מאיר.

רבי יהודה אומר: הכל נידונין בראש השנה וגזר דין שלהם נחתם כל אחד ואחד בזמנו; בפסח על התבואה, בעצרת על פירות האילן, בחג נידונין על המים, ואדם נידון בראש השנה וגזר דין שלו נחתם ביום הכפורים.
רבי יוסי אומר: אדם נידון בכל יום, שנאמר ותפקדנו לבקרים. רבי נתן אומר: אדם נידון בכל שעה, שנאמר לרגעים תבחננו.
דתנא דבי רבי ישמעאל: בארבעה פרקים העולם נידון: בפסח על התבואה, בעצרת על פירות האילן, בחג נידונין על המים, ואדם נידון בראש השנה וגזר דין שלו נחתם ביום הכפורים.

ירושלמי ראש השנה, פרק ג ה"א, נח ע"ד- (שיטת רבי ישמעאל שלומד מספר במדבר)
מניין שהיא פשוטה לפניה תלמוד לומר והעברת שופר ומניין שהיא פשוטה לאחריה תלמוד לו' תעבירו שופר עד כדון יובל ראש השנה והעברת שופר תרועה בעשור לחדש ביום הכיפורים שאין תלמוד לומר בחדש השביעי מה תלמוד לומר' בחדש השביעי אלא מה שאת עושה בחדש השביעי כבעשור לחדש מה כאן תוקע ומריע ותוקע אף כאן תוקע ומריע ותוקע מהנין שהן שלש שלש שלש תלמוד לומר יום תרועה זכרון תרועה שופר תרועה עד כדון כר' עקיבה כרבי ישמעאל תני רבי ישמעאל ותקעתם תרועה ותקעתם תרועה שנית תרועה יתקעו למסעיהם

ראש השנה פרק ג משנה ה:

שזה היובל לראש השנה לתקיעה ולברכות

רבי יהודה אומר בראש השנה תוקעין בשל זכרים וביובלות בשל יעלים:

לשם מה יש צורך ביום דין מיוחד?

מסכת ר"ה טז.

אמר רבא האי תנא דבי ר' ישמעאל היא דתנא דבי ר' ישמעאל בארבעה פרקים העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בחג נידונין על המים ואדם נידון בר"ה וגזר דין שלו נחתם ביוה"כ וכי קתני מתני' אתחלת דין

Rava said: The tanna of the mishna is a tanna from the school of Rabbi Yishmael, as a tanna from the school of Rabbi Yishmael taught: At four times of the year the world is judged: On Passover concerning grain; on Shavuot concerning fruits that grow on a tree; on the festival of Sukkot they are judged concerning water; and mankind is judged on Rosh HaShana and the sentence is sealed on Yom Kippur. And when the mishna is taught, it is taught with regard to the beginning of the judgment process, i.e., the judgment of mankind is initially passed on Rosh HaShana.

אמר רב חסדא מ"ט דר' יוסי כדקאמר טעמיה ותפקדנו לבקרים אנן הכי קאמרינן מ"ט לא אמר כר' נתן בחינה עיוני בעלמא היא פקידה נמי עיוני בעלמא היא

Rav Hisda said: What is the reason for the opinion of Rabbi Yosei? The Gemara is astonished by this question: Why ask about his reason? He stated his reason, the verse that states: "You visit him every morning." The Gemara explains: This is what we are saying: If Rabbi Yosei relies on this verse, what is the reason that he did not state his opinion in accordance with the opinion of Rabbi Natan that a person is judged every hour? And if you say that he holds that the verse "You try him every moment" cannot serve as proof, because trying merely indicates examination and not actual judgment, then in the same way visiting merely indicates examination. If so, there is no clear proof from this verse.

אלא א"ר חסדא טעמיה דר' יוסי מהכא (מלכים א ה, נט) לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
ישראל דבר יום ביומו

Rather, Rav H̄isda said: Rabbi Yosei's reason is from here, another verse, which states:
"To make the judgment of His servant and the judgment of His people Israel at all times, as each day may require" (I Kings 8:19), which indicates that the entire world is judged every day.

וא"ר חסדא מלך וצבור מלך נכנס תחלה לדין שנאמר לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל מ"ט איבעית אימא לאו אורח ארעא למיתב מלכא אבראי ואיבעית אימא מקמי דליפוש חרון אף

About this verse Rav H̄isda said: When a king and a community are brought before § God for judgment, the king is brought in for judgment first, as it is stated: "To make the judgment of His servant," and afterward: "And the judgment of His people Israel." What is the reason for this? If you wish, say that it is not proper conduct for the king to stand outside and wait for the trial of his subjects to come to an end. And if you wish, say instead that the king is brought in first so that he may be judged before God's anger intensifies due to the sins of the community, and consequently he may be saved from overly harsh judgment.

א"ר יוסף כמאן מצלינן האידנא אקצירי ואמריעי כמאן כר' יוסי ואיבעית אימא לעולם כרבנן וכדר' יצחק דא"ר יצחק יפה צעקה לאדם בין קודם גזר דין בין לאחר גזר דין

Rav Yosef said: In accordance with whose opinion do we pray nowadays on a daily basis for the sick and afflicted? The Gemara repeats the question: In accordance with whose opinion? It is in accordance with the opinion of Rabbi Yosei, who holds that one is judged every day, and so there is reason to pray every day in order to affect the outcome of his judgment. And if you wish, say that actually, normative practice is even in accordance with the opinion of the Rabbis, who hold that one is judged only once a year, but also in accordance with the opinion of Rabbi Yitzhak. As Rabbi Yitzhak said: Crying out to God is beneficial for a person both before his sentence has been issued and after his sentence has been issued.

ההשתלה במשנה:

מתני' בארבעה פרקים העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בר"ה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון שנאמר (תהלים לג, טו) היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם ובחג נידונין על המים:

MISHNA: At four times of the year the world is judged: On Passover judgment is passed concerning grain; on Shavuot concerning fruits that grow on a tree; on Rosh HaShana all creatures pass before Him like sheep [benei maron], as it is stated: "He Who fashions their hearts alike, Who considers all their deeds" (Psalms 33:15); and on the festival of Sukkot they are judged concerning water, i.e., the rainfall of the coming year.

תניא א"ר יהודה משום ר"ע מפני מה אמרה תורה הביאו עומר בפסח מפני שהפסח זמן תבואה הוא אמר הקב"ה הביאו לפני עומר בפסח כדי שתתברך לכם תבואה שבשדות ומפני מה אמרה תורה הביאו שתי הלחם בעצרת מפני שעצרת זמן פירות האילן הוא אמר הקב"ה הביאו לפני שתי הלחם בעצרת כדי שיתברכו לכם פירות האילן

It is taught in a baraita that Rabbi Yehuda said in the name of Rabbi Akiva: For what reason did the Torah say: Bring the omer offering on the second day of Passover? It is because Passover is the time of grain, the beginning of the grain harvest season, and therefore the Holy One, Blessed be He, said: Bring the omer offering before Me on Passover so that the grain in the fields will be blessed for you. And for what reason did the Torah say: Bring the offering of the two loaves from the new wheat on Shavuot? It is because Shavuot is the time of the fruits that grow on a tree, when it begins to ripen, and therefore the Holy One, Blessed be He, said: Bring the offering of the two loaves before Me on Shavuot so that the fruits that grow on a tree will be blessed for you.

ומפני מה אמרה תורה נסכו מים בחג אמר הקדוש ברוך הוא נסכו לפני מים בחג כדי שיתברכו לכם גשמי שנה ואמרו לפני בראש השנה מלכיות זכרונות ושופרות מלכיות כדי שתמליכוני עליכם זכרונות כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה ובמה בשופר

And for what reason did the Torah say: Pour water onto the altar in the Temple on the festival of Sukkot? The Holy One, Blessed be He, said: Pour water before Me on the festival of Sukkot so that the rains of the year, which begin to fall after Sukkot, will be

blessed for you. And recite before Me on Rosh HaShana verses that mention Kingships, Remembrances, and Shofarot: Kingships so that you will crown Me as King over you; Remembrances so that your remembrance will rise before Me for good; and .with what will the remembrance rise? It will rise with the shofar

ירושלמי (ר"ה א, ג, נז ע"ג):

**אמרה התורה הבא שעורים ביכורים בפסח שתתברך לפניך התבואה
הבא חיטים ביכורים בעצרת שיתברכו לפניך פירות האילן
אמור מעתה ניסוך המים בחג שיתברכו לפניך המים**

משמעות התקיעות:

מסכת ר"ה טז עמ' א

אמר רבי אבהו למה תוקעין בשופר של איל אמר הקדוש ברוך הוא תקעו לפני בשופר של איל כדי שאזכור לכם עקידת יצחק בן אברהם ומעלה אני עליכם כאילו עקדתם עצמכם לפני

Similarly, Rabbi Abbahu said: Why does one sound a blast with a shofar made from a ram's horn on Rosh HaShana? The Holy One, Blessed be He, said: Sound a blast before Me with a shofar made from a ram's horn, so that I will remember for you the binding of Isaac, son of Abraham, in whose stead a ram was sacrificed, and I will .ascribe it to you as if you had bound yourselves before Me

תנחומא (פרשת וירא סימן כג)

...א"ל כשם שהיה בלבי מה להשיבך ולומר לך אתמול אמרת לי כי ביצחק יקרא לך זרע, עכשיו אתה אומר לי העלהו שם לעולה, וכבשתי את יצרי ולא השבתין כך כשיהיו בניו של יצחק חוטאין ונכנסין לצרה תהא נזכר להן עקדתו של יצחק ותחשב לפניך כאלו אפרו צבור על גבי המזבח ותסלח להן ותפדם מצרתן, א"ל הקדוש ברוך הוא אתה אמרת את שלך ואומר אני את שלי עתידין בניו של יצחק לחטוא לפני ואני דן אותם בר"ה אלא אם מבקשין שאחפש להן זכות ואזכור להן עקידת יצחק יהיו תוקעין לפני בשופר של זה, א"ל ומה הוא השופר, א"ל חזור לאחוריק, מיד וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו,

מסכת ר"ה טז עמ' א-ב

(ואמר) רבי יצחק למה תוקעין בר"ה למה תוקעין רחמנא אמר תקעו אלא למה מריעין מריעין רחמנא אמר זכרון תרועה אלא למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין

Rabbi Yitzhak said: Why does one sound [tokin] a blast on Rosh HaShana? The Gemara is astonished by the question: Why do we sound a blast? The Merciful One states in the verse: "Sound [tikku] a shofar" (Psalms 81:4). Rather, the question is: Why does one sound a staccato series of shofar blasts [terua] in addition to a long continuous shofar blast [tekia]? The Gemara is still surprised by the question: Sound a terua? The Merciful One states: "In the seventh month, in the first day of the month, shall be a solemn rest unto you, a memorial proclaimed with the blast of horns [terua]" (Leviticus 23:24). Rather, Rabbi Yitzhak asked about the common practice in Jewish communities, which is not explicitly stated in the Torah: Why does one sound a long, continuous shofar blast [tekia] and then a staccato series of shofar blasts [terua] ,while the congregation is still sitting before the silent prayer

16b

ותוקעין ומריעין כשהן עומדין כדי לערבב השטן
and then sound again a tekia and a terua while they are standing in the Amida prayer?

He answers: In order to confuse the Satan, for this double blowing of the shofar demonstrates Israel's love for the mitzva, and this will confuse Satan when he brings his accusations against Israel before the heavenly court, and the Jewish people will .receive a favorable judgment

שיטה משלבת של יום דין, יום מלכות ויום הולדת של העולם והאדם

ויקרא רבה, אמור, פרשה כט:

נמצאת אתה אומר ביום ר"ה =ראש השנה= בשעה ראשונה עלה במחשבה בשניה
נתייעץ עם מלאכי השרת בשלישי כנס עפרו ברביעי גבלו בחמישי רקמו בששי
עשאו גולם בשביעי נפח בו נשמה בשמיני הכניסו לגן בתשיעי נצטוה בעשירי עבר

באחד עשר נידון בשנים עשר יצא בדימוס אמר הקדוש ברוך הוא לאדם זה סימן לבניך כשם שעמדת לפני בדין היום ויצאת בדימוס כך עתידין בניך לעמוד לפני בדין ביום זה ויוצאין לפני בדימוס אימתי בחדש השביעי באחד לחדש.

בפרקי דרבי אליעזר (פרק י):

... וגבל גוש עפרו של אדם הראשון במקום טהור בטבור הארץ, רקמו ותכנו, ורוח נשמה לא היתה בו, מה עשה הב"ה נפח ברוח נשמת חיים, ועמד אדם והיה מסתכל כלפי מעלה ומטה וראה כל הבריות שברא הב"ה והיה תמה בלבו התחיל משבח ומפאר ליוצרו ואמר מה רבו מעשך ה', קם על רגליו והיה בתואר כדמות א-להים, והיתה קומתו מן המזרח למערב, שנ' אחור וקדם יצרתני, אחור זה מערב וקדם זה קדמה מזרחה, וראו אותו כל הבריות ונתייראו מלפניו סבורין שהוא בוראן ובאו להשתחוות לפניו, אמר להם אדם מה באתם להשתחוות באנו, בואו אני ואתם ונלך ונלביש גאות ועוז ונמליך עלינו למי שבראנו ואם אין עם ממליכים את המלך הוא ממליך עצמו? ואם אין עם מקלסים את המלך המלך מקלס את עצמו?, באותה שעה פתח אדם את פיו וענו כל הבריות אחריו והלבישו גאות ועוז והמליכו עליהן ליוצרו ואמרו ה' מלך גאות לבש

ראש השנה:

אחד לחודש - מבינים

חודש שביעי-מבינים

יום תרועה או זכרון תרועה-לא מבינים

יום כיפור

חודש שביעי-לא צריך!!!!

עשירי לחודש-מבינים

